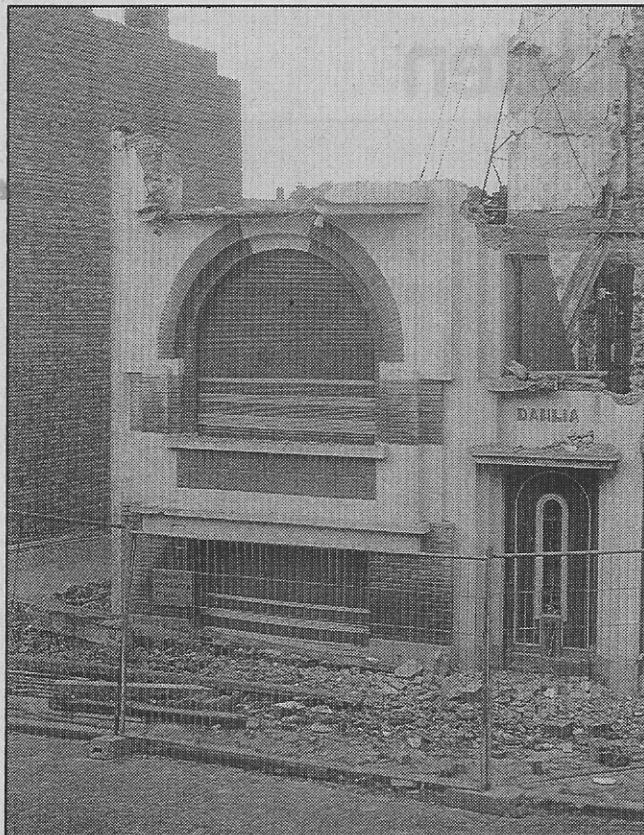

Het einde van Villa Dhalia

„Villa Dhalia” in februari 1994, in volle afbraak.

In „De Zeewacht” van 12 februari 1993 verscheen onder die rubriek een bijlage over vervallen gebouwen in Oostende. Ter illustratie verschenen toen twee foto's van een familiepension uit de dertiger jaren. „Villa Dhalia”, gelegen in de Sint-Katharinapolderstraat, stond er dan leeg en verwaarloosd bij, doch boven de ingangdeur kon men nog altijd een mooi brandglas met een gestyleerde dahlia zien.

Van een lezer, de heer Jef Cornille, ontving ik een foto waarbij hij schrijft dat men de villa afgebroken had. Daar hij juist schuin over „Villa Dhalia” woonde, heeft hij het einde van het gebouw meegeemaakt. Hij stuurde er eveneens

een foto bij, waarop het gebouw reeds half afgebroken is. Als verder informatie schrijft hij dat de slopingswerken in februari gebeurden (in feite een jaar na het bewuste artikel) en dat er thans geen steen meer overeind blijft. De grond ligt klaar voor nieuwbouw.

Zo ziet men dat het met alles heel vlug gaat. Met gebouwen is het zoals met de mensen. Velen hebben een heel kort leven of bestaan. Daarom is het soms zo moeilijk alles uit onze stad te herinneren, want hoe dikwijls horen we niet zeggen: „Wel, dat ligt hier plat. Wat stond er hier ook weer vorige maand?”

(Omer Vilain)

Het familiepension „Villa Dhalia” in de jaren dertig.